

мѣне презъ Термопилите. А тие, които обсаждали Тракийски Херсонесъ, така сѣщо не могли да го превзематъ. Отъ подробностите на тая обсада нека обѣрнемъ внимание на едно обстоятелство. Като не сполучили да превзематъ градътъ по сухо, варварете направиле доволно искусни лодки отъ трѣстика, и на тая легка флота са опитали да нападнатъ отъ камъ морето. Началникътъ на грацкиятъ гарнизонъ Германтъ земалъ навреме своите мѣри, и опитването на неприятелите останало безъ успѣхъ. Но това потвърждава, че кутургурите не сѣ били сѣщи хунни, които, както е извѣстно, не сѣ били способни за никакви морски предприятия; това опитване указва на понтийските славяне, които сѣ еднаква рѣшителность сѣ дѣйствували и по сухо, и по море*).

Когато са събрали сичките отряди, то Заберганъ ги повѣлъ назадъ; но той не направилъ това до тогава, дорде не получилъ отъ римляните значителенъ откупъ и дорде ги не накаралъ да исукунатъ така сѣщо и своите плѣнници, като ги заплашвалъ, че въ противенъ случай той ще да ги избие. Юстинианъ са старалъ колкото било възможно да удовлетвори алчността на варварете, само да ги накара да са махнатъ отъ предѣлите на неговата дѣржава. А въ това време той испроводилъ послание до князътъ на у-

*) По поводътъ именно на това нашествие отъ кутургурите Кедринъ са е изразилъ „хунните или славяните“; а сѣвременникътъ на самото сѣбитие, африканскійтъ епископъ Викторъ Туннуненски, ги нарича намѣсто кутургури просто бѣлгаре. Ronsal Vet. lat. Chron. II. 377.